

Bemærkninger til lovforslaget.

Til afsnit I.

Ved lovforslaget foreslås indført en omsætningsafgift af manufakturvarer, beklædningsgenstande, lædervarer, visse plasticvarer, bijouteri, legetøj og elektriske barbermaskiner. De afgifter, der nu opkræves i detailhandelen af guld- og sølvvarer og ure samt af radioapparater, grammofoner og fjernsynsmodtagere m. v., er samtidig foreslået ophevet, idet den nye omsætningsafgift også skal omfatte disse vareområder.

Det afgiftspligtige vareområde er nærmere angivet i forslagens § 1. I forslagens § 3 og § 4 vil der være hjemmel til at fritage visse varer for afgift. Af hensyn til den praktiske administration af afgiften er det af afgørende betydning, at afgiftsfritagelserne begrænses til det mindst mulige omfang.

Den foreslåede afgift er udformet som en afgift på engrossomsætningen.

De virksomheder, som afsætter varer til detailhandelen, skal anmeldes for kontrollen som „afgiftspligtige“ virksomheder. De afgiftspligtige virksomheder bliver dels fremstillingsvirksomhederne, dels grossisterne. Disse virksomheder skal svare afgift ved salg til detailhandler (eller direkte til forbruger). Derimod skal der ikke svares afgift af salget fra fabrikant til grossist. Der skal heller ikke svares afgift ved salg fra grossist til fabrikant (f. eks. en grossists salg af metervarer til en konfektionsfabrik). Til grossister henregnes såvel de virksomheder, der køber varer hos herværende fabrikanter og videresælger dem til detailhandlerne, som de virksomheder, der importerer varer og videresælger dem til detailhandlerne.

De detailhandlere, der selv importerer varer til deres detailsalg, svarer afgift ved indførselen af varerne og skal derfor ikke anmeldes for kontrollen.

Når afgiften skal svares ved salg til detailhandelen, er det ikke muligt alene at basere afgiften på grossister og importører. Fremstillingsvirksomhederne må nødvendigvis medtages som afgiftspligtige virksomheder allerede af den grund, at en del af disse virksomheder afsætter varer direkte til detailhandelen uden at gøre brug af grossister. Der vil imidlertid kunne opnås væsentlige praktiske fordele og besparelser ved administrationen af afgiften, såfremt man i det store og hele kan begrænse kontrollen med fremstillingen af klædningsstykker til de virksomheder, der har engrossalg.

Man vil herved kunne opnå, at bl. a. de mange mindre skræddervirksomheder og systuer, der udelukkende syer tøj efter bestilling fra forbrugerne, ikke skal ind under kontrolordningen. Man har derfor foreslået, at den, der af tekstilstof fremstiller yderbeklædning og skjorter til direkte salg til forbrugerne og ikke driver anden afgiftspligtig virksomhed, skal være fritaget for at svare afgift af disse klædningsstykker og dermed for at blive betragtet som afgiftspligtig virksomhed. De metervarer m. v., der leveres til en sådan virksomhed, skal da beskattes af leverandøren (fabrikanten eller grossisten).

Forholdet bliver herefter således, at den fabrik, der sælger konfektion engros, svarer afgift af de færdige klædningsstykker, men får metervarer m. v. tilført afgiftsfrit, medens de omtalte virksomheder, der alene fremstiller yderbeklædning og skjorter direkte til forbrugerne, ikke svarer afgift af de færdige varer, men til gengæld heller ikke kan få tilført metervarer m. v. afgiftsfrit.

En sådan ordning forudsætter, at afgiftssatsen for færdige klæder af den omtalte art ansættes lavere end afgiftssatsen for metervarer m. v., således som det er foreslået i forslagens § 13. Ved denne forskel i afgiftssatserne opnås tillige netop på områder, hvor forarbejdningssomkostningerne er betydelige, en mere rimelig balance i forholdet mellem den forarbejdning, der finder sted i erhvervsvirksomheder, og den forarbejdning, der kan foregå udenfor disse.

Afgiften foreslås for yderbeklædning af tekstilstof sat til 10 pct. af den afgiftspligtige værdi, for gulvtæpper og gulvtæppestoffer med visse undtagelser til 25 pct. af den afgiftspligtige værdi, svarende til den siden november 1950 gældende beskatning, og for alle andre afgiftspligtige varer til 15 pct. af den afgiftspligtige værdi. Den afgiftspligtige værdi er prisen til detailhandler, afgiften ikke medregnet. I § 14 foreslås opkrævet en såkaldt dækningsafgift ved indførselen fra udlandet af visse varer, som ikke i sig selv er afgiftspligtige, men til hvis fremstilling her i landet der medgår afgiftspligtige materialer. Det vil være mere praktisk for disse varer at opkræve en sådan dækningsafgift end at give bevillinger til fritagelse for afgift af materialer, der medgår til afgiftsfri færdigvarer.

Det er — med de nedenfor anførte undtagelser — ikke foreslået at foretage efterbeskatning af de varebeholdninger, der ved lovens ikrafttræden fin-